

Jak seriál Atypical mění pohled na odlišné

Zpracoval Michael Douša

Dobrovolník Mise Naděje, z.s. (www.misenadeje.cz)

Netflix v loňském září vydal druhou sérii úspěšného seriálu Atypical s tím, že se blíží třetí. Upřímně doufám, že tento seriál právě tou třetí neskončí a sérii bude ještě více. Sleduji ho od první série a dle mého názoru tam jsou sociální prvky, které by neměly být zastíněny zábavným elementem celého seriálu. Nesmí totiž být jenom tak přehlíženy.

Problémy Sama, jehož hraje Keir Gilchrist, teenagera s autismem, vyvolávají smích a hrají přesně do noty této dramedie, kterou Atypical jednoznačně je (žánr spojující drama a komedii, pozn. překl.), ovšem tento smích musí přicházet s pochopením a empatií. V opačném případě, tedy případě posměchu, se jedná o šikanu. A přesně proti tomu se Atypical snaží bojovat, pokouší se představit tuto postavu s dostatečným pochopením.

Sam nedokáže ovládat své myšlenky a často je odhaluje v těch nejnevhodnějších situacích. Je absolutně upřímný a říká tvrdou pravdu, aniž by se zamyslel nad reakcemi ostatních, protože takhle jeho mysl prostě funguje. Jeho myšlenky neprochází žádným sítím, jež by pomohlo roztřídit, které myšlenky je kdy vhodné říct a které ne, proto je ta upřímnost neskutečně ryzí.

Ovšem nepochopení podmínek, které jsou mnohdy doprovázeny označením dané osoby za „divnou“, by mohlo vést k nevhodnému chování k této osobě. Na to můžeme často narazit ve společnosti a hlavně ve školách, protože děti nejsou úplně připraveny tyto problémy pochopit. Atypical na tento problém poukazuje a fakt, že se jedná o seriál hlavně pro teenagery, pomáhá v boji proti šikaně ve všech věkových kategoriích. Dává společnosti úrodnou půdu k přijetí menšin.

Sam je jiný a to jeho život dost ztěžuje. Komunikace mu přijde obtížná, což komplikuje jeho vztahy s vrstevníky, obzvláště těmi, kteří jeho problémům nerozumí vůbec, nebo rozumí jen povrchně. Je životně důležité, aby si společnost uvědomila, že lidé s podobnými poruchami mohou svět, život i lásku vnímat mnoha různými způsoby. Atypical je v tomto ohledu velice poučný.

I tak se ovšem najdou tací, kteří tyto problémy nechápou, a tak si lidé jako Sam musí najít správnou společnost. Samovo prostředí v Atypical prokazuje dostatek pochopení, ovšem ne každý, s kým má Sam tu čest, nemusí zastávat téže postoje. Jeho otec, Doug Gardner (v jehož roli můžeme vidět Michaela Rapaporta), mu v první sérii řekl „Je pro tebe nejlepší, když si najdeš někoho, kdo si tě váží takového, jaký jsi. Někoho, kdo na tobě miluje každou tvou podivnost, kdo tě chápe.“

Sam a lidé jemu podobní musí také pochopit, že některé aspekty jejich životů jim mohou omezit jejich sny a cíle. Pro příklad, Sam je zamilovaný do své psycholožky Julie (tu hraje Amy Okuda). Jeho láska je samozřejmě tabu, které mu život ještě více ztěžuje. Ale Sam ji miluje vroucně a upřímně. Je jí inspirován a díky tomu je schopen přejít své problémy jenom s ní. Zatímco pro citlivější osoby je nemožné této lásce odolat, Julia se rozhodne se od něj držet dále. To je prostě osud lidí, kteří jsou odlišní. Stojí tváří v tvář izolaci z mnoha důvodů.

Mají společenské potíže a může je to neskutečně bolet, byť ne fyzicky. Mohou si projít notnou dávkou bolesti z pocitu, že nedokáží svůj život vést šťastně. Sam zkouší jiné psychology, ale u nikoho nefunguje ta správná chemie. Všechny porovnává s Julií a říká „Nemyslím si, že tohle bude fungovat.“ Je důležité pro lidi s poruchami si vydláždít své životy tak, jak jim přijde nejlepší,

protože to pomůže bolest potlačit. Potřebují ovšem pomocnou ruku a lásku. Na druhou stranu si však musí uvědomit, že ne vše je možné.

Netroufám si soudit, zdali někdy přijde den, kdy celý svět bude schopen podporovat lidi, kteří jsou odlišní, ale jak vidno, jsou tu pokusy, které opravdu mají váhu a smysl. Atypical je jedním z nich. Myslím, že bychom na seriály a filmy neměli koukat pouze za účelem pobavení. Měli bychom je sledovat kritickýma očima. Musíme se pokusit najít způsoby, jak pomoci ostatním se zvládnutím každé situace, která pro ně ve společnosti může znamenat obtíže. Osobně cítím veliké potěšení a inspiraci z tohoto a mnoha dalších seriálů, které se snaží předat společnosti určité zprávy tak, jako to dělá Atypical.

Z anglického originálu: How Netflix's Show Atypical Raises Awareness On The Different, By Maria KARVOUNI, The Autism Parenting Magazine, Issue 84, Page 44 - 45

Prohlášení:

Autor tohoto článku si nijak nenárokuje autorská práva k ničemu v něm uvedenému. Tento článek není lékařskou radou ani lékařskou pomocí, je určen výhradně k informačním a vzdělávacím účelům a má nekomerční povahu